

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 5T/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113012116
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Kusý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113012116.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudcom prom. práv. Mariánom Kusým, v trestnej veci proti obžalovanému Q. Q. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.01.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný : Q. Q. nar. XX.XX.XXXX B. I., trvale bytom I.,
Ľ.. V. X, riaditeľ H. W..Y..R.. I.,
na slobode,

je vinný, že

dňa 18.03.2013 v čase približne od 12.15 hodiny do 14.15 hodiny v Trnave na ulici Ľ.. V. v obytnom bloku s číslom X v mieste spoločného bydliska pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával svojej manželke H. Q., viackrát ju udrel rukou do rôznych častí tela, keď mu poškodená povedala, že s ním nechce ďalej žiť a bojí sa ho, vyhrážal sa jej zabitím a následne vytiahol zo šuplíka pištoľ s kalibrom 9 mm čiernej farby, ktorú mal v legálnej držbe, hlaveň pištole namieril na hlavu H. Q. a stlačil spúšť, pričom zbraň nevystrelila, pretože v nej neboli náboje, čím vyvolal u svojej manželky strach o život, v dôsledku čoho si zbalila svoje veci s cieľom odsťahovať sa z bytu,

t e d a

sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uvedený v rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 4T/57/2013 zo dňa 15.10.2013 a právoplatného dňa 15.10.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vypočutím obžalovaného Q. Q., vypočutím svedkov H. Q., O. F., Q. Y., prečítaním svedeckých výpovedí svedkov V. Q., U. F., Q. Q. S., P. F. a prečítal aj znalecký posudok znalkyne z odboru psychológie V. G. Q.. Bol oboznámený obsah celého spisového materiálu a na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil skutkový stav tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný Q. Q. urobil vyhlásenie v tom zmysle, že sa cíti byť nevinný. Popísal všetky udalosti, ako sa mali podľa jeho názoru odohrať dňa 18.03.2013 v ich byte v Trnave na ulici Ľ. V. v obytnom bloku č. X medzi nim a jeho manželkou H. Q.. Uviedol, že podľa neho je to všetko účelové a vymyslené a jeho manželka sledovala iba to, aby mohla od neho odísť a aby si mohla z ich spoločného bytu odnieť zbalené kufre. Toto že mu mala povedať dodatočne, keď sa s ním náhodne stretla po nejakej dobe po spáchaní skutku. K samotnému skutku uviedol, že manželka pracuje na čerpacej stanici pohonných hmôt OMW Zeleneč pri diaľnici a z práce že obyčajne chodí domov okolo 19.00 hodiny. Ale dňa 17.03.2013 došla z práce neskoro v noci, uviedol, že mohlo byť asi 01.30 hodiny. Vôbec mu nevysvetlila, kde bola a išla spať. Na druhý deň, t. j. 18.03.2013 potom, keď vstala, sa jej spýtal, čo to malo znamenať, chcel od nej vysvetlenie, ale manželka sa s ním nebavila. Bývajú v dvojizbovom byte a okolo obeda že sedeli v obývačke na sedacej súprave. Manželka že sedela od neho napravo a priznal sa, že vzhľadom na jej správanie, keď manželka sa s ním nechcela baviť a vysvetliť mu situáciu, tak sa rozčúľil a asi dva až trikrát udrel manželku pravou rukou a to dlaňou po chrbte. Manželka že si odsadla od neho kúsok ďalej. Nevidel však na nej žiadne následky, nejaké zranenie. Po chvíli odišiel on preč. Išiel do spálne. Uviedol, že vtedy bol pod vplyvom alkoholu, keďže vypil asi pol litra vodky. Žiadnym spôsobom že sa manželke nevyhrážal a nie je pravdou, že by sa jej vyhrážal so zbraňou v ruke. Je síce pravdou, že v legálnej držbe má celkom tri zbrane a to dve krátke guľové zbrane a jednu brokovú pušku, pretože je členom W. S. pri bývalej W. Z.. Keďže v minulosti bol aj frekventantom vojenskej školy, vie, ako sa so zbraňami zachádza a preto by nikdy neobrátil zbraň proti človekovi. Uviedol, že zbrane mal riadne uschované v skrinke, v ktorej ich obyčajne máva a nie je pravdou, že by mal zbrane voľne položené na rôznych miestach v byte. Inak sa k veci nevyjadroval.

Svedkyňa H. Q. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo nevypovedať voči manželovi. Bola preto prečítaná jej výpoveď z prípravného konania. V uvedenej výpovedi opisovala jej spolužitie s obžalovaným, ktoré už niekoľko rokov nebolo dobré v podstate z toho dôvodu, že obžalovaný nadmerne užíval alkoholické nápoje. Často býval pod vplyvom alkoholu a keď pil, tak bol pod vplyvom alkoholu v kuse aj 5 - 6 dní. K samotnému skutku uviedla, že dňa 17.03.2013 po práci že si išla s kolegyňou sadnúť do Tesca, že bola aj na nákupoch, ale volala svojmu manželovi, že príde neskôr. On jej už do telefónu začal vyčítať, že čo ju to napadlo a aby ihneď prišla domov. Ona mu oponovala. Nakoniec jej obžalovaný povedal, aby mu priniesla dve fľaše vodky. Ona mu tú vodku kúpila, pretože vedela, že keby prišla domov a nemala by ten alkohol, obžalovaný by ju vyhnal aj v noci, aby mu išla ten alkohol niekde kúpiť. Keď prišla domov, obžalovaný ihneď jednu fľašu vodky otvoril a ihneď začal z nej piť. Ona si išla hneď ľahnúť a zaspala. Neskôr v noci ju obžalovaný zobudil a začal jej vyčítať, že bola po práci s kolegyňou. Na druhý deň, t. j. 18.03.2013 vstala asi o 09.00 hodine. Povedala obžalovanému, že má ísť z práce na školenie a po školení že pôjde s kolegyňou do mesta. Obžalovaný na to reagoval podráždene, oplzle sa vyjadroval na adresu kolegyne. Ona si to však nevšímala a odišla do práce. Domov sa vrátila asi o 12.15 hodine. Videla, že obžalovaný už sedí na gauči a bol zjavne opitý. Ihneď jej začal oplzle nadávať výrazmi uvedenými v spise, nútil ju, aby si sadla k nemu a počas toho, čo musela pri ňom sedieť, ju občas udrel rukou buď do hlavy alebo do inej časti tela a toto musela znášať asi tak dve hodiny, pričom ju nechcel pustiť, aby odtiaľ odišla. Už mala toho plné zuby. Aj ona sa zahнала na obžalovaného a rozbila pri tom pohár a popolník. Na to ju obžalovaný prinútil, aby to okamžite upratala. Potom, keď to upratala,

obžalovaný povedal, že on musí sedieť ďalej v tej obývačke, znovu ju udrel. Ona mu už povedala, že s ním nechce žiť, že sa ho bojí. Na to jej obžalovaný povedal, že ju zabije. Ona mu na to odpovedala, že ju môže kludne zabiť. Na to vytiahol obžalovaný zo šuplíka zbraň 9 mm pištoľ a namieril jej na hlavu. Stlačil aj spúšť, avšak v hlavni nebol náboj, ale napriek tomu sa strašne zľakla, odišla do spálne a začala si rýchlo baliť veci. Obžalovaný pritom stále chodil za ňou. Neskôr počula, že aj padol, keďže bol tak pod vplyvom alkoholu, že nevládal ani chodiť. Ona si pobalila veci. Ešte zodvihla obžalovaného a dala ho spať. Večer chcela ísť riadne do práce na nočnú. Medzitým sa obžalovaný zobudil, znovu sa s ňou začal hádať a povedal jej, že ak mu príde nejaká zásielka zo súdu, tak jej prestrelí hlavu. Ona na to odišla do práce, prácu skončila v ranných hodinách dňa 19.03.2013 a keď prišla k bytu pre svoje veci, ešte nebola celkom rozhodnutá, čo spraví, pretože nemala kam ísť. Obžalovaný mal vo dverách zvnútra kľúče a nechcel ju vpustiť do bytu. Neskôr stál medzi dverami bytu a keď si chcela ísť po tašky, tak jej to neumožnil. Zavrel dvere a ona až potom zavolała políciu. Inak sa k veci nevyjadrovala.

Svedok O. F. uviedol, že dňa 19.03.2013 vykonával ako policajt službu spoločne s kolegom Q. Y.. Asi o 07.50 hodine boli vyslaní aj s ďalšou hliadkou, ktorá bola v zložení V. Q. U. U. F., aby preverili oznámenie oznamovateľky H. Q., bytom L. V. Č.. X B. I., ktorá oznámila, že jej manžel Q. Q., tiež bytom I., V. Č.. X, ju nechce vpustiť do spoločného bytu a vyhrážal sa jej. Keď prišli na miesto, tak ich tam už čakala oznamovateľka H. Q. a z informácií od nej sa dozvedeli, že dňa 18.03.2013 sa jej manžel Q. Q., ktorý je držiteľom niekoľkých strelných zbraní, sa jednou zo zbraní vyhrážal oznamovateľke smrťou tak, že zbraň mal vytiahnuť zo skrinky, mal ju namieriť oznamovateľke na hlavu a následne mal vystreliť, pričom pištoľ naprázdno cvakla a počas toho mal na ňu kričať, že ju zabije. Ďalej im uviedla, že dňa 19.03.2013 asi o 07.40 hodine sa vrátila domov z práce z nočnej smeny, pričom jej manžel sa nachádzal v byte, ale ju odmietal vpustiť do spoločného bytu, pričom jej manžel bol zjavne pod vplyvom alkoholu a správal sa k nej opäť agresívne. Keďže mala obavu o svoje zdravie a život, ktorú v nej vzbudil obžalovaný, tak privolała políciu. Ďalej zistili, že obžalovaný bol v byte pod vplyvom alkoholu, opakovane klopali aj zvonili na byt. Spoza zatvorených dverí bolo počuť krik obžalovaného v tom smere, že „chodte preč, aj tak Vám neotvorím.“ Po dlhšej dobe a opakovaných výzvach nakoniec obžalovaný otvoril. Keďže obžalovaný mal byť ozbrojený, spacifikovali ho tak, že ho vytiahli na chodbu, založili mu putá a následne ho predviedli na obvodné oddelenie, kde bol podrobený dychovej skúške a bolo zistené prístrojom Alcotest Dräger, že obvinený mal v dychu 1,25 mg/l vydýchnutého vzduchu. Po spacifikovaní obžalovaného ich oznamovateľka zavolała do spoločného bytu, kde im ukázala strelnú zbraň, ktorou sa jej mal manžel vyhrážať. Svedok uviedol, že jedna strelná zbraň bola voľne položená v spálni na nejakom stolíku a druhá krátka guľová zbraň bola tiež voľne položená v chodbe na nejakej skrinke. V oboch týchto zbraniach - pištoliach boli riadne zásobníky s nábojmi, náboj však nebol v nábojovej komore, to znamená, že zbraň nebola „obtiahnutá“. K iným skutočnostiam sa svedok nevyjadroval.

V podstate zhodne ako svedok O. F. sa vyjadroval aj svedok Q. Y. a tiež svedkovia V. Q. U. U. F. - všetko policajti, ktorí v predmetný deň tiež boli na predmetnom zákroku. Ich výpovede boli prečítané.

Z prečítaných výpovedí svedkyne Q.. Q. S. súd zistil, že uvedená svedkyňa pozná poškodenú H. Q. v podstate od detstva. Že aj spolu pracujú na jednom pracovisku na čerpacej stanici OMW pri diaľnici. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť k žiadnym rozhodným skutočnostiam, pretože skutok nepozorovala. O vzťahu poškodenej a obžalovaného vie asi toľko, že obžalovaný dosť „sekíroval“ poškodenú a mal ju ako takú ovečku a ona ho vždy počúvala. Ona však nevedela o nijakom fyzickom napádaní medzi nimi, pretože poškodená jej o tom nerozprávala.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedkyne P. F. vyplynulo, že poškodená H. Q. je jej sestra. K samotnému skutku sa vyjadriť nevedela, pretože ten nepozorovala. K spolunažívaniu svojej sestry s obžalovaným vedela uviesť iba to, že nemali dobrý vzťah a od ich svadby sa spolu viacej nekontaktovali a sestra sa nemohla kontaktovať ani s ďalšou svojou rodinou. K iným skutočnostiam sa nevyjadrovala.

Z prečítaného znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie V.. G. Q. vyplýva, že intelektová kapacita poškodenej sa nachádza v pásme priemeru. Jej osobnosť sa javí ako primerane diferencovaná, mierne akcentovaná v emocionálnosti s tendenciou k vytváraniu závislých vzťahov a s nižšou sebaistotou. Jej intelektová kapacita, pamäťové schopnosti i kvalita ostatných poznávacích procesov jej plne umožňujú primerane vnímať, uvedomovať si a zapamätať si prežité udalosti a zážitky. Kvalita poznávacích procesov, diferencovanosť osobnosti, ako aj štruktúra jej vlastností žiadnym spôsobom neznižujú všeobecnú vierohodnosť svedeckej výpovede. Diskrétny znaky pre oslabenú špecifickú

vierohodnosť možno aktuálne konštatovať vzhľadom na jej závislý vzťah k obvinenému. Svedkyňa dlhoročne žila vo vzťahu, ktorý mal znaky závislého vzťahu. Vo vzťahu k manželovi preberala až nekriticky jeho rozhodnutia a nápady a stotožňovala sa s nimi, aj keď vnútorne z časti si uvedomovala, že s nimi nesúhlasí. Má tendenciu aktuálne bagatelizovať význam správania obvineného a ospravedlňovať ho, nie sú prítomné znaky pre zveličovanie prežitých udalostí. Príčinu vyhrotenej situácie vidí v manželovom pití, ale málo prijíma jeho zodpovednosť za toto jeho správanie. Aktuálne už nie je prítomný strach z manžela.

Všeobecná vierohodnosť výpovede u menovanej je plne zachovaná. Špecifická vierohodnosť je diskkrétne znížená práve vplyvom jej závislého vzťahu k manželovi a aktuálne prežívanými pocitmi viny. Napriek uvedeným diskrétnym zmenám v špecifickej vierohodnosti je vysoko pravdepodobné, že opísala skutok vierohodne, pri podaní trestného oznámenia. Znalkyňa odporučila vzhľadom na nadmernú konzumáciu alkoholu obžalovaným, ktorému bol z tohto dôvodu odobratý aj vodičský preukaz, preskúmať jeho psychickú spôsobilosť k držaniu a noseniu zbrane, pretože uvedené je kontraindikáciou na držanie a nosenie zbrane (s poukazom na príslušné ustanovenia a vyhlášky č. 229/2011 Z.z.).

Súd vyhodnotil všetky vyššie uvedené skutočnosti a dospel k záveru, že obžalovaný Q. Q. sa dopustil trestnej činnosti tak, ako je táto opísaná vo výrokovvej časti rozsudku. K takémuto záveru dospel súd vyhodnotením výpovede poškodenej H. Q., ale aj vyhodnotením svedeckých výpovedí svedkov - zasahujúcich policajtov O. F., Q. Y., V. Q., U. F. a takisto aj vyhodnotením znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie V. G. Q., ktorá uviedla jednoznačne, že je vysoko pravdepodobné, že poškodená opísala skutok vierohodne.

Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky žalovanej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a to ako po subjektívnej, tak aj po objektívnej stránke. Preto za svoje konanie musí znášať aj príslušnú v zákone určenú sankciu.

Súd pri ukladaní sankcie prihliadol k základným zásadám ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona.

Obžalovaný je nezamestnaný, z miesta bydliska je hodnotenie neurčité. V minulosti bol dvakrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/57/2013 zo dňa 15.10.2013 a právoplatného dňom 15.10.2013, keď bol uznaný za vinného a aj odsúdený podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Výkon trestu mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 12 mesiacov.

Súd zistil, že tejto trestnej činnosti sa dopustil skôr, ak bol v inej trestnej veci vyhlásený odsudzujúci rozsudok, preto u obžalovaného prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť, zistil však dve priťažujúce okolnosti spočívajúce v tom, že obžalovaný spáchal viacej trestných činov (písm. h) a bol už za trestný čin odsúdený (písm. m) § 37 Trestného zákona). Vzhľadom k uvedenému súd však dospel k záveru, že k náprave a prevýchove ešte postačí primeraný podmienenčný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. Súd tiež ukladal aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 12 mesiacov, pretože takýto druh trestu bol obžalovanému ukladaný v zrušenom rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/57/2013.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tento svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.